

Andrzej Hunicz, Zygmunt Świechowski

Ryga (Łotewska SSR). Kościół
Reformatów - ul. Marstlau 10,
kamienice - ul. Marstlau 12 i 14

Informator Archeologiczny : badania 16, 327-328

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

rowległego paleniska, którego zasięg wyznaczały ułożone w formie półkola kamienie. Wstępna analiza uzyskanych w trakcie badań materiałów źródłowych pozwala na podjęcie prób ustalenia chronologii badanego przez nas stanowiska a także określenia jego funkcji. Przyjąć zatem możemy, iż mamy tu do czynienia z miejscem sezonowego pobytu grup ludzkich, które okupowały odkryte przez nas schronisko skalne zarówno w mezolicie, jak i w neolicie i wczesnych fazach epoki brązu. Szczegółowa analiza opracowanych przez nas uprzednio map osadniczych najbliższych okolic badanego stanowiska pozwala na wysunięcie przypuszczenia, iż rejony te eksploatowane były z bliżej nieuchwytnymi w materiale źródłowym przerwami od mezolitu, aż do schyłku epoki brązu. Ostateczna weryfikacja ustaleń chronologicznych będzie możliwa jednak dopiero po wykonaniu serii datowań C-14.

Badania w mikroregionie Weald /południowa Anglia/ będą kontynuowane.

Z S R R

RYGA /Łotewska SSR/
Kościół Reformatorów - ul. Marstlau
10, kamienice - ul. Marstlau 12
14

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Lublinie

Badaniami w zakresie archeologii kierował mgr Andrzej Hunicz. Równocześnie prowadzono prace geotechniczne i badania architektoniczne. Nadzór naukowy sprawował prof. dr Zygmunt Świechowski.

Prace skoncentrowane były przy kościele OO Reformatorów - ul. Marstlau 10 i dwu przyległych kamienicach - ul. Marstlau 12 i 14. Kwerenda archiwalna nie dostarczyła danych, które wyjaśniłyby w sposób jednoznaczny historię zabudowy interesujących nas działek. Budowę kościoła rozpoczęto w 1727 r. Generalnej przebudowie uległy także kamienice, którym w XIX wieku nadano obecny wygląd.

Z uwagi na awaryjny stan obiektów i konieczność szybkiego wykonania zabezpieczeń zakres badań został formalnie ograniczony do nadzorów archeologicznych nad pracami geotechnicznymi. W praktyce jednak znaczną część wykopów eksplorowano w celach badawczych. W wykopach przy ul. Marstlau /w obrębie fasady kościoła i kamienic/ zadokumentowano drewnianą nawierzchnię ulicy z XIII wieku, nawarstwienia późniejsze, zarys wkopu wykonanego dla budowy fundamentu.

W trzech wykopach przy kościele Reformatorów natrafiono na drewniane relikty wcześniejszej zabudowy /w tym na

dwie studnie/. Obiekty te odkryte były także w trakcie budowy kościoła, o czym świadczy fakt, iż pozostawiono je w stanie nienaruszonym budując powyżej łuki konstrukcyjne.

Na głębokości około 3 m stwierdzono występowanie czarnobrazowej, silnie nawodnionej warstwy ograniczonej. Z tych też względów fundament kościoła posadowiony był na drewnianym ruszcie. Dokonano ponadto ważnych ustaleń dotyczących poziomów użytkowych oraz rozwarstwień murów w partiach fundamentowych. Znaleziono materiały archeologiczne pochodzą z XIII wieku, a także z okresu budowy i użytkowania kościoła i kamienic. Szczególnie interesujące są kafle i bogato ornamentowane egzemplarze ceramiki architektonicznej /do obramień i licowania ścian/.